

Bernina 1.9-9.9.2001

1.9. Cesta z města do oblasti Berniny

Odjezd starého favorita se čtyřčlennou posádkou (Pavel Strejček, Jarda Macák, Břet'a Skrbek- mimochodem vítěz loňských Janovských km v kategorii padesátníků a já) brzo ráno směr Č.Budějovice, Salzburg, Innsbruck, Martina (možnost zajet cca 20 km pro levný benzín do bezcelní zóny Samnau-11 kolem jednoho švýcarského franku), Svatý Mořic. Zběžná prohlídka tohoto lázeňského města s nakloněnou kostelní věží a seznámení se s předpovědí počasí na další dny. Nocleh ve vlastních stanech u odpočívadla silnice na Berninapass s překrásným výhledem na masiv Berniny u železničního přejezdu asi v 1900m.Všude od 2700m nový sníh.

2.9. Túra na Munt Pers 3 207m a zpět

Rozchození-pěší túra značenou cestou od auta u Lej Pitschen, kolem Lej D'Arilas 2343m k horskému hotelu Diavolezza 2973m a chod'ákem s tajícím sněhem na Munt Pers 3207m. Vyhlížíme na příští den ledovcovou túru, volíme Piz Palü 3907m- protože tam jediné jsou vidět prochozené stopy na ledovci. Stejnou cestou zpět k autu u jezera Pischen (nad dolní stanicí lanovky na Diavollez) a nocleh na stejném místě.

3.9. Zdolání Piz Palü 3907m (ledovcová túra-mačky, cepín, lano)

Zvolili jsme finančně méně náročnou variantu dobytí Piz Palü vyjeli jsme první lanovkou v 8:30 na Diavollezu s tím, že snad chytíme tu poslední v 17:30 dolů. Zpáteční jízdenka totiž stojí 26 SFR, kdežto spaní v Touristlageru na Diavolezze 35 SFR se snídaní (není sleva na AV). Kolem 9 hod. vyrážíme nejdřív značenou stezkou směr P. Trovat pak skalní travers dle mužiků na ledovec. Navazujeme se na lano a obcházíme několik trhlin, pak poměrně strmě na sedlo a východní vrchol Palü 3 882m dosahujeme až v 13:30!!!, zde zůstává Pavel, aby počkal na nás, výška mu přeci jen dělá potíže a my jen na lehký fot'ákem, cepíny (já jen hůlky) s lanem dosahujeme během dvaceti minut vrchol Piz Palü 3 907m. A pak už rychlý úprk dolů stejnou cestou. K lanovce přicházíme jak uhnaní psi v 17:15. Důstojný kopec máme za sebou a protože obloha věští, že předpověď, která hlásila na 4.9. příchod fronty nelhala, jedeme přes Berninapass do Tirana (Itálie), kde jsou docela zvědaví a vlezlí pohraničníci (je nutno se prokázat dostatkem italské měny či kreditní kartou) a v údolí řeky Addy nacházíme v lesíku u silnice na levém břehu přítoku Brianzony nocleh (užitková voda).

4.9. Odpočinkový den- koupání na Lago di Como

Ještě za sucha jsme zabalili a kolem 11:00 začíná pršet. Krátká zastávka v Sondriu na nákup a už uháníme k jezeru Lago di Como k zasluženému odpočinku a příjemné očistě celého těla. Voda u Bellana docela teplá i už občas vykoukne sluníčko, déšť zůstal v horách. Na nocleh se vracíme do údolí řeky Addy, kde mezi Fusinem a Sondriem nacházíme pěkné místo k noclehu. Odbočka cestou doleva ze silnice na levém břehu Addy u továrny, tudy na parkoviště u cyklostezky a piknikplatzu s vodou a stolečky. Míst k postavení stanu na zátopové travnaté hrázi dostatek. Pokud jedete ze Sondria, odbočíte z hlavní silnice asi po 3km doleva za pumpou Tamoil přes závory a silnicí po levém břehu po proudu řeky kolem golfového hřiště, sportovního letiště až k tajemné továrně, kde polní cestou doprava k řece. Při večeri opět déšť, tak záhy zalézáme do stanů.

5.9. Nástup na chatu Marinelli Bombardieri 2813m (3hod).

Odjezd směr Sondrio a údolní silnicí přes Chiesa in Valmalence až k závoře u Francisky odtud po soukromé šterkové silničce (vystavené asi kvůli přehradám-žádný poplatek nebyl vybírán) až k přehradě u Campomoro do nadmořské výšky 2000m. U přehrady několik parkovišť- ideální k noclehu je pod hrází přehrady na zeleném pažitě mezi smrčky, ale nutno autem projet po hrázi a šterkovou cestou dolů. Odchod po značené cestě přes chatu Carate 2626m, kde končí léto a začíná zima. Procházíme kolem poplašeného stáda koz, které zde zmateně pobíhá a hledá pastvu, která jim tuhle noc zmizela pod silnou vrstvou sněhu. Chatař odklízí sníh a jeho vlčák radostně skáče po sněhových koulích, které mu házíme. Já zde a velmi ráda navlékám přes své oblíbené krat'asy šust'áky a z ba'ohu vytahuji bundu. A na sedle di Forbici několik desítek metrů nad chatou se před námi odkrývá skutečné království zimy. Závan ledového větru a značky zakryté sněhem. Před námi se valí černé mraky plné sněhu, viditelnost minimální. Už začínám chápat nedostupnost Berniny. Jdeme nejvyšší cestou, volíme správně a po půlhodině na skalním ostrohu spatříme chatu Marinelli 2813m. Asi po hodině jsme u ní. Zalézám do chaty, venku se čertí žení. Nocleh 20 000 Lir (AV). K večeri ujdáme z vlastních zásob a na chatě si kupujeme červené víno (1l-14 000 Lir).

6.9. Pokus o dobytí Piz Bernina 4049m

Kolem 7:30 odchod z chaty Marinelli na Passo Marinelli (3050m), odkud v dále na skalním útesu se v odrazu slunce červená chata Marco e Rossa. Nasazujeme mačky, navazujeme se na lano a loučíme se s Pavlem, který se ráno rozhodl, že není v pořádku, výška mu vadí, vrátí se dolů a podívá se po okolí. Jdeme v zavátých stopách dvou Poláků, kteří vyrazili asi dvě hodiny před námi a stejně jako oni hledáme cestu na chatu. Nevíme čeho se chytit, nikde po nějaké značce ani památky, stopy jdou všemi směry a chata Marco e Rossa ční přímo nad námi. Všude jen skála nebo ledovcové kuloáry s trhlinami. Skála je hodně pocukrovaná a i my se boříme dost hluboko do sněhu. Ačkoli je stoprocentní počasí, nikde ani mráčku, je šílená zima a co chvíli silně zafouká ledový severák. A jak to tak vidím, ztrácím nejen touhu dobytí Berninu, ale i poznat nejvyšší položenou chatu v Itálii Marco e Rossa 3609m. Břet'a s Jardou se vracejí kousek se mnou a na málo strmém ledovci se odvažují z lana a vracím se přes chatu Marinelli trochu jinou cestou přes chatu Musala zpět k autu. Nelituji ničeho, mám hezké rozhledy, letní pohodu a teplo. Jarďa s Břet'ou pokračují v cestě a snaží se najít stopu na klettersteig, ale marně. Po kratším váhání postupují mezi dvěma obrovskými trhlinami do kuloáru a jím nahoru. Je stále strmější až 50° a nemá konce. Na chatu Marco e Rossa dorážejí v 12:45. Nezbytná hodinka odpočinku, pivo a polévka, ubytování. Ve 14:00 vyrážejí s minimem věcí směr vrchol. Nejdřív po ledovci, pak po skále, stále v železech. Poláci, vracející se z vrcholu, jdou stranou od nich. Navázání postupují po hřebínku a pak vpravo po strmém sněhu. Odpoledne se stále horší a horší počasí, tvrdý sníh je ve sklonu až 55°, ledovcová skoba ale zůstala v Praze a tak asi 25 výškových metrů pod vrcholem v nadmořské výšce 3980m otáčejí zpět. Je to určitě poslední výšvih pod italským vrcholem. Je 16:30. Návrat na chatu v 18:00. Venku vichřice a mraky se sněhem, na chatě v ložnici mráz. Vůbec je prý tato chata velmi zvláštní a i drahá, což je pochopitelné- nocleh 25 000 Lir (AV), 0,5l piva, polévka a 1l teewasser za 10 000 Lir, 0,5l vína stojí 11 000 Lir a hlavní jídlo 25 000 Lir.

7.9.2001 návrat

Jarďa s Břet'ou sestupují ráno z chaty i se všemi dalšími nocležníky (celkem 7 osob), protože počasí se od večera nezměnilo, sněží a fouká silný vítr. Jdou po klettersteigu v mačkách všichni společně, je to pomalé, řetěz několikrát končí ve sněhu. Ze skály na ledovec se musí ještě strmým traversem nad trhlínou a pak už jednoduše na Marinelli a v

16:00 jsou na přehradě u auta. Já ten den jsem vyrazila s Pavlem k horní přehradě a prošla se kousek kolem přehrady, ale protože dál v horách evidentně sněžilo, vrátila jsem se a udělala výletek s výhledy. Z parkoviště jsem šla po značené cestě kolem Rif. Zoia 2021m k chatě Cristina asi 1 hodina chůze a zpět stejnou cestou. Kolem této chaty v 2250m.n.m. je zajímavá osada s kostelem a s původními domečky, které dnes pravděpodobně slouží jako nevšední rekreační objekty. Trochu mě připomněly Norsko ale tam takové osady v zeleni jsou v nadmořských výškách do 900m. Po shledání jsme odjeli přes Sondrio na naše osvědčené nocležiště u piknikplatzu v údolí řeky Addy.

8.9.2001

Dnes už je na programu jen koupání v Lago di Como a návrat k domovu. Krásná koupačka v zátocce u Piána, čistá voda, modrá obloha, vzduch určitě přes 23°C. Pak už odjezd do hor a do mraků a do deště přes Svatý Mořic, nezbytná zastávka pro benzín do Samnaunu a nocleh v opuštěné kůlně u řeky Innu u krytého mostu před Martinou.

9.9.2001

Díky kůlně nemusíme balit mokré stany a pokračujeme přes Landeck, Garmisch, fotíme zasněženou Zugspitze a uháníme k Mnichovu. Tady trochu zbytečně objíždíme po vnějším okruhu město, ale zase nestojíme ve frontách u semaforů a přes Deggendorf, Železnou Rudu domů.